

Življenjepis

Sveti Jožefmarija, ustanovitelj organizacije Opus Dei, je s sporočilom, da so vsi ljudje poklicani k svetosti, opozoril na nove oblike svetosti znotraj katoliške Cerkve.

19. Feb. 2005

Otroštvo

Jožefmarija Escrivá de Balaguer se je rodil 9. januarja leta 1902 v Barbastru (Španija). Njegova starša, José in Dolores Escrivá sta se trudila za dosledno krščansko vzgojo. Mali

Jožefmarija je bil bister, razumen otrok. Družina se je kmalu nato preselila v Logroño, kjer je Jožefmarija pri šestnajstih letih prvič začutil, da mu je Bog namenil tedaj še neznano poslanstvo.

Študij bogoslovja

Da bi bil lahko povsem na razpolago božji volji, se je odločil, da postane duhovnik. Po letu 1918 je zaključil študij bogoslovja, sprva v Logroñu, zatem pa na Papeški univerzi v Zaragozi. S privoljenjem predstojnikov se je ob študiju teologije vpisal še na pravno fakulteto državne univerze. V bogoslovju sta ga odlikovali pobožnost in zrelost, zaradi česar mu je kardinal Soldevila zaupal vodilno nalogo, čeprav je dopolnil komaj dvajset let. Njegov apostolat pa je prišel do izraza tudi v predavalnicah, med profesorji in študenti. 28. marca leta 1925 je prejel mašniško

posvečenje. Kot duhovnik je služboval sprva v podeželski župniji Perdiguera, kasneje pa v Zaragozi.

Ustanovitev Opus Dei

Z dovoljenjem svojega ordinarija se je leta 1927 preselil v Madrid, da bi tam dokončal doktorski študij prava. V španski prestolnici je kot duhovnik neutrudno deloval med vsemi sloji prebivalstva. Posvečal se je tako ubogim in trpečim v njihovih zasebnih bivališčih kot tudi neozdravljivo bolnim in umirajočim v bolnišnicah. Postal je kaplan v bolnišnici, skrbniški ustanovi, imenovani Damas Apostólicas presvetega srca Jezusovega, poučeval na univerzitetni akademiji in hkrati nadaljeval doktorski študij civilnega prava, ki ga je tedaj omogočala le madridska univerza. Zaradi njegove silne apostolske vneme ga je vrsta ustanov in redovnih skupnosti kaj

kmalu pričela naprošati za pridiganje in maševanje.

2. oktobra leta 1928 mu je Bog jasno pokazal poslanstvo, ki mu ga je hotel zaupati: Opus Dei, novo pot svetosti v Cerkvi, ki naj bi bila odprta za ljudi vseh slojev in prepričanj, ki se trudijo posvečevati svoje običajno delo sredi sveta, ne da bi se pri tem odrekli svojemu stanu.

Jožefmarija Escrivá se je tedaj popolnoma posvetil nadnaravni nalogi, širjenju Opus Dei. Ob stalni, jasni in odločni podpori madridskega škofa je bil kot duhovnik izjemno dejaven, kar je Gospod kmalu blagoslovil z obilnimi sadovi. 14. februarja leta 1930 mu je bilo dano spoznanje, da morajo biti tudi ženske vključene v Opus Dei.

Od leta 1931 je deloval kot kaplan Kraljevega patronata svete Elizabete, kjer je bil v decembru leta 1934 s privoljenjem svojega ordinarija,

nadškofa v Zaragozi, in madridskega škofa imenovan za rektorja.

Med krvavo državljansko vojno v letih 1936-39 je svojo duhovniško službo nadaljeval s herojsko odločnostjo in se s tem izpostavil najrazličnejšim nevarnostim in trpljenju. Ob koncu vojne se je vrnil v Madrid, da bi od tod razširjal Delo po vsej Španiji. V tem času je na prošnjo škofov vodil veliko duhovnih vaj za duhovnike, redovnike in laike. Njegova apostolska vnema in beseda sta obogatili na tisoče ljudi.

Duhovniška družba Svetega križa

14. februarja leta 1943 je po božjem navdihu ustanovil Duhovniško družbo Svetega križa, ki je z Opus Dei neločljivo povezana. Le-ta je omogočila, da so nekateri laiški člani Dela lahko prejeli mašniško posvečenje in vključitev v služenje Delu. Kasneje naj bi Duhovniška družba Svetega križa dovoljevala

tudi duhovnikom, vključenim v škofije, da se poslužujejo duhovnosti Dela ter se v skladu s svojo poklicanostjo trudijo za svetost pri opravljanju svojih duhovniških obveznosti, in sicer v brezpogojni poslušnosti svojemu škofu.

V Rimu

Jožefmarija Escrivá je leta 1946 odpotoval v Rim in se dokončno preselil v Večno mesto. Leta 1947 je Sveti sedež postavil Opus Dei in Duhovniško družbo Svetega križa kot instituciji papeškega prava in ju leta 1950 uradno dokončno potrdil. S tem dejanjem je bilo priznано tudi združenje sodelavcev, ki mu lahko pripadajo tudi nekristjani. To je tedaj pomenilo skoraj neverjetno ekumensko prenovitev. Jožefmarija Escrivá pa je še naprej iskal pravno rešitev, ki bi se povsem skladala z ustanovitveno karizmo, ki mu jo je zaupal Bog. Iz Rima je širil

apostolsko delo Opus Dei po celem svetu s stanovitno molitvijo in pokoro, zglednim krepostnim življenjem, neutrudno skrbjo za duše ter neomajno zahtevo po služenju Cerkvi. Po svojih najboljših močeh se je trudil za dobro duhovno in doktrinalno vzgojo svojih sinov in hčera. Zaradi pravne in teološke izobrazbe in vodstvenih sposobnosti je bil msgr. Escrivá imenovan za svétnika večih dikasterijev Svetega sedeža, za papeškega prelata in za častnega člana Papeške rimske akademije za teologijo.

Učitelj duhovnega življenja

Sveti Jožefmarija Escrivá je bil v prvi vrsti učitelj duhovnega življenja. Jedro njegovega sporočila je globoko dejstvo, da so prav vsi ljudje poklicani k svetosti. "Posvečevati delo, posvečevati se v delu, z delom posvečevati druge" je bilo geslo, ki ga je rad ponavljal ter poudarjal

potrebo združevanja poklicnega dela, molitve in apostolata v trdno življenjsko enoto, tako da kristjanov obstoj v vsakršnem oziru postane Bogu všečna daritev. V njegovem življenju igra ljubezen do svobode odločilno vlogo, še zlasti z ozirom na dejavnost laikov v posvetnih družbenih strukturah. Poudarjal je, da morajo biti laiki v časnih vprašanjih povsem svobodni, in da morajo s to svobodo ravnati odgovorno, t.j. v popolnem soglasju s krščansko vero in v zvestobi nauku Cerkve.

Zadnja leta njegovega življenja zaznamujejo dolga apostolska potovanja po Evropi in Ameriki, ki so bila intenzivno katehetskega značaja. Povsod ga je spremljal klic svetosti, ki je nagovarjal tisoče ljudi po vseh kontinentih, da so mu prisluhnili. Njegove knjige z duhovno vsebino, kot so Pot, Srečati Kristusa, Božji prijatelji, Pogovori z msgr.

Escrivájem de Balaguerjem ali Križev pot, so osvojile svet z milijonskimi nakladami.

26. junij 1975

Nenadna srčna kap je 26. junija leta 1975 opoldne na glavnem sedežu Opus Dei v Rimu prekinila njegovo zemeljsko življenje. Tisti dan je pri sveti maši še enkrat izročil svoje življenje Cerkvi in papežu. Njegovo telo počiva v kripti sedanje prelatske cerkve Opus Dei, kamor vsako leto prihaja molit na tisoče romarjev z vsega sveta. Ob smrti ustanovitelja je Opus Dei štel 60.000 članov iz skupno 80 narodov in je bil razširjen po vseh petih celinah.

Beatifikacija in kanonizacija

Papež Janez Pavel II. je 17. maja leta 1992 pred več kot 200.000 romarji na Trgu sv. Petra v Rimu razglasil Jožefmarija Escrivája za blaženega. "Z nadnaravnim uvidom," kot je to

izrazil papež v svoji pridigi, "je blaženi Jožefmarija oznanjal celostno poklicanost k svetosti in apostolatu".

Deset let pozneje, 6. oktobra leta 2002, ga je papež Janez Pavel II. razglasil za svetnika. V nagovoru zbrani množici je dejal: "Sveti Jožefmarija je bil poklican, da bi oznanil vsesplošno poklicanost k svetosti in dokazal, da so vsakdanje življenje in običajna opravila pot posvečenja. Lahko bi rekli, da je bil svetnik vsakdanjosti."